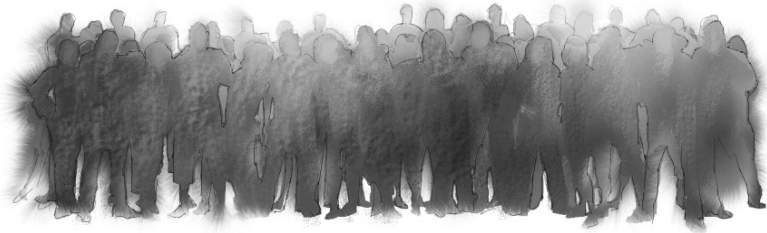

روابط اجتماعی

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۲ آیات ۱۳ تا ۲۳؛ اول پطرس باب ۳ آیات ۱ تا ۷؛ اول قرنتیان باب ۷ آیات ۱۲ تا ۱۶؛ غلاطیان باب ۳ آیات ۲۷ و ۲۸؛ اعمال رسولان باب ۵ آیات ۲۷ تا ۳۲؛ لایوان باب ۱۹ آیه ۱۸.

آیه حفظی: «مهمتر از همه، محبتتان نسبت به یکدیگر جدی و قوی باشد زیرا محبت گناهان زیادی را می‌پوشاند» (اول پطرس باب ۴ آیه ۸).

نامه پطرس به برخی از مسائل دشوار اجتماعی زمانش که با آن رویاروست نیز می‌پردازد. برای مثال، مسیحیان چگونه باید با دولتی ستمگر و فاسد زندگی کنند، از قبیل آنچه که اکثر ایشان در آن زمان تجربه کردند: امپراتوری بت پرست روم. پطرس به خوانندگان خود چه چیزی گفت و سخنان او امروزه برای ما به چه معنا هستند؟ بردگان مسیحی در زمانی که ارباب‌هایشان با خشونت و نا عادلانه با ایشان رفتار می‌کنند، چه واکنشی باید از خود نشان میدادند؟ اگرچه روابط امروزی (کارفرما - کارمند) با رابطه (ارباب - برده) قرن اول متفاوت است، اما آنچه پطرس می‌گوید، بدون شک در مورد کسانی که با روسای زورگو سر و کار دارند شدت دارد. جالب توجه است که پطرس در مواجهه با شرایط مشابه به عیسی بعنوان الگو و سرمشق مسیحیان اشاره میکند که چگونه باید نسبت به رفتار بد عکس العمل نشان داد. (اول پطرس باب ۲ آیات ۲۱ تا ۲۴).

زنهار و شوهرها بویژه هنگامی که درباره موضوعی بنیادین همچون اعتقادات مذهبی با یکدیگر اختلاف نظر دارند، چگونه باید تعامل داشته باشند؟

در نهایت، مسیحیان چگونه باید خود را با نظام اجتماعی تطبیق داده و مرتبط سازند، نظام اجتماعی ویا سیاسی که در واقع ممکن است قطعاً فاسد و مغایر با ایمان مسیحی باشد؟

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۲ آوریل آماده شوید.

کلیسا و حکومت

اگرچه کتاب مقدس در گذشته ای دور نگاشته شده است، اما با این وجود به مسائلی می‌پردازد که با زمان حال ارتباط و همخوانی نزدیک دارد، از جمله رابطه میان مسیحیان و حکومت. در بعضی موارد، این موضوع کاملاً آشکار است. باب ۱۳ مکاشفه یوحنا درباره زمانی صحبت می‌کند که اطاعت از قدرت‌های سیاسی به معنی نافرمانی از خدا خواهد بود. در چنین مواردی، انتخاب ما مشخص است. (مطالعه روز پنجشنبه را ببینید.)

آیات ۱۳ تا ۱۷ باب ۲ اول پطرس را بخوانید. کلام خدا به طور کلی در اینجا درباره نحوه ارتباط با حکومت چه اندرزهایی می‌دهد؟

شرارت‌های امپراتوری روم برای کسانی که در درون قلمرو و مرزهای آن زندگی می‌کردند، مشهور بود. این امپراتوری تا حدی بر پایه خواهش‌های نفسانی مردانی جاه‌طلب توسعه پیدا کرده بود که از نیروهای نظامی ظالم استفاده می‌کردند. شکنجه بطور مرتب و از روی برنامه و مرگ به روش مصلوب کردن تنها دو نمونه از کارهای دهشتناکی بود که بر مجازات شونده‌گان تحمیل می‌شد. دولت روم بواسطه فساد و روابط ملوک الطوایفی و قوم و خویش پرستی به انحراف کشیده شده بود. طبقه حاکم با استکبار و قسوت تام اعمال قدرت می‌نمود. با وجود همه این ظلم‌ها، پطرس خوانندگان خود را ترغیب می‌کند تا اقتدار هر نهاد بشری در امپراتوری، از امپراتور تا ماموران دولت را بپذیرند (اول پطرس باب ۲ آیات ۱۳ و ۱۴). پطرس استدلال می‌کند که امپراتورها و حکمران‌ها کسانی را که مرتکب خطا می‌شوند، مجازات می‌کنند و آنانی را که عمل درست انجام می‌دهند، اجر و پاداش می‌دهند (اول پطرس باب ۲ آیه ۱۴). بدین گونه، آن‌ها نقش مهمی را در شکل دهی جامعه ایفا می‌کنند. در واقع، امپراتوری روم با وجود تمام خطاهایش، ثبات به همراه داشت. و از جنگ و منازعه فارغ بود. توزیع عدالت ناخوشایند و سببانه بود ولی با این حال عدالتی بود که بر پایه حکم قانون استوار گردیده بود. آن حکومت راهسازی کرد و نظام پولی را برای حمایت از نیازهای قوای نظامی خود برپا نمود. حکومت روم با انجام این کارها، محیطی بوجود آورد که جمعیت قادر به تکثیر شد و در بسیاری موارد رونق یافته بود. نظرات پطرس در مورد حکومت، از این منظر، از معنا و مفهوم خوبی برخوردار است. هیچ حکومتی بی‌عیب نیست و مطمئناً آن حکومتی که پطرس برای کلیسا انشاء کرده بود در کمال نبود. بنابراین، چیزی که می‌توانیم از او بیاموزیم این است که مسیحیان باید تلاش کنند که شهروندان خوبی باشند، تا حد امکان از قوانین سرزمینشان اطاعت کنند، حتی

اگر دولتی که بر آن‌ها حکومت می‌کند، عاری از عیب نباشد.

چرا برای مسیحیان اهمیت دارد که تا حد امکان حتی در شرایط سیاسی پایین‌تر از حد کمال، شهروندان خوبی باشند؟ شما هر چقدر هم کم، چه کاری برای بهبود و رشد جامعه خود می‌توانید انجام بدهید؟

۱۷ آوریل

دوشنبه

ارباب‌ها و بردگان

آیات ۱۸ تا ۲۳ باب ۲ اول پطرس را بخوانید. ما امروزه چگونه محتوای دشوار این آیات را درک می‌کنیم؟ چه اصلی می‌توانیم از آن‌ها برای خود بدست آوریم؟

مطالعه دقیق آیات ۱۸ تا ۲۳ باب ۲ اول پطرس آشکار می‌سازد که این آیات به جای حمایت از برده‌داری، پندی روحانی ارائه مینماید که در شرایط سخت و غامض غیر قابل تغییر چگونه باید اندیشید.

واژه‌های که در آیه ۱۸ باب ۲ اول پطرس به عنوان «خدمتگزار» یا «برده» ترجمه شده است، به طور خاص در مورد بردگان خانگی بکار برده شده است. واژه متداول‌تر برای برده، *doulos* در آیه ۵ باب ۶ افسسیان بکار برده شده است که در باره بردگان اندرزی مشابه ارائه مینماید. در امپراطوری به شدت طبقه بندی شده روم، بردگان به عنوان دارایی‌های قانونی در نظر گرفته شده بودند که بطور مطلق تحت اراده ارباب‌هایی بودند که اختیار داشتند تا با آنها به خوبی یا بی‌رحمانه رفتار کنند. بردگان از جاهای مختلفی می‌آمدند: ارتش‌های شکست خورده، فرزندان بردگان، یا کسانی که برای بازپرداخت بدهی‌هایشان «فروخته» می‌شدند. بعضی از برده‌ها به انجام امور وسیعی از کارهای اربابان خود گمارده میشدند. برخی نیز در امور املاک و مال‌التجاره بکار گرفته شده و حتی برخی نیز فرزندان اربابان خود را تعلیم میدادند. آزادی یک برده قابل باز خرید بود، که در آن صورت آن برده با عنوان «بازخرید شده» توصیف می‌شد. پولس از این نوع زبان برای توصیف کاری که عیسی برای ما انجام داده است، استفاده می‌کند (افسسیان باب ۱ آیه ۷، رومیان باب ۳ آیه ۲۴، کولسیان باب ۱ آیه ۱۴، اول پطرس باب ۱ آیات ۱۸ و ۱۹).

حائز اهمیت است که به یاد داشته باشیم که تعدادی از مسیحیان کلیسای نخستین، برده بودند. این قبیل افراد خود را گرفتار نظامی یافتند که قادر به تغییر آن نبودند. کسانی که بخت با ایشان یار نبود و ارباب‌هایی زورگو و خشن داشتند، خصوصاً در

شرایط دشوار قرار داشتند؛ حتی آن‌هایی که ارباب‌های بهتری داشتند نیز ممکن بود با شرایطی سخت مواجه بشوند. راهنمایی پطرس به همه مسیحیانی که برده بودند، با دیگر بیانات عهد جدید سازگار است. آن‌ها باید درست مانند مسیح، تسلیم بشوند و تحمل نمایند (اول پطرس باب ۲ آیات ۱۸ تا ۲۰). هیچ اعتباری برای کسانی که اعمال اشتباه انجام داده‌اند و از مجازات رنج می‌برند، وجود ندارد. خیر، روح واقعی مسیح تنها زمانی نمایان می‌شود که آن‌ها ناعادلانه رنج می‌برند. مسیحیان باید در چنین زمان‌هایی همچون عیسی رفتار نموده و به توهین و تهدید روی نیاورند، بلکه خود را به خدا بسپارند که عادلانه داوری خواهد نمود (اول پطرس باب ۲ آیه ۲۳).

از آنچه پطرس در اینجا نوشت، چه کاربرد عملی می‌توانیم بدست آوریم؟ و آیا به این معنی است که نباید هرگز از حقمان دفاع کنیم؟ پاسخ‌های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

۱۸ آوریل

سه شنبه

زن‌ها و شوهرها

آیات ۱ تا ۷ باب ۳ اول پطرس را بخوانید. پطرس در این آیات به چه شرایط خاصی اشاره می‌کند؟ آنچه که گفته شده است چگونه با ازدواج در اجتماع امروزی مرتبط است؟

یک نشانه قابل توجه در این آیات وجود دارد که خواننده موشکاف را قادر می‌سازد تا در مورد مسئله‌ای که پطرس در آیات ۱ تا ۷ باب ۳ اول پطرس با آن روبروست تدبیری بیندیشد. پطرس در باب ۳ آیه ۱ درباره شوهرهایی سخن می‌گوید که «به کلام خدا ایمان ندارند». به عبارت دیگر، پطرس درباره مسائل یک زن مسیحی که همسر مرد غیر مسیحی دارد، صحبت می‌کند.

یک زن مسیحی در ازدواج با شوهری که با او هم ایمان و عقیده نیست، با مشکلات بسیاری روبرو خواهد شد. در این شرایط چه اتفاقی باید رخ بدهد؟ آیا باید از همسر خود جدا بشود؟ پطرس مانند پولس در جای دیگر، پیشنهاد نمی‌دهد که زنان مسیحی، شوهران بی‌ایمان خود را ترک کنند (اول قرنتیان باب ۷ آیات ۱۲ تا ۱۶ را ببینید). در عوض، پطرس می‌گوید که زندگی زنانی که شوهرشان ایماندار نیست باید الگو باشد.

نقش‌های موجود برای زنان در قرن اول در امپراتوری روم تا میزان زیادی توسط جامعه تک‌سنخیتی تعیین می‌شد. برای مثال زنان رومی در مقایسه با زنانی که مخاطب پطرس بودند،

تحت قانون در زمینه دارایی و خسارت قانونی، حقوق بیشتری داشتند. اما در برخی از جوامع قرن اول، زنان از نقش داشتن در سیاست، دولت و رهبری در بسیاری از مذاهب محروم بودند. پطرس زنان مسیحی را ترغیب میکند تا مجموعه ای از معیارهایی را بپذیرند که در شرایط محیطی که در آن قرار دارند ستودنی باشد. او آنها را به عفاف و خداترسی تشویق می‌کند (اول پطرس باب ۳ آیه ۲). او پیشنهاد می‌کند که یک زن مسیحی به جای اهمیت دادن به آرایش مو، زیورآلات و لباس‌های گران قیمت، باید بیشتر علاقمند به زیبایی باطنی خود باشد (اول پطرس باب ۳ آیات ۳ تا ۵). یک زن مسیحی، با کسی که ارتباط تنگاتنگ و صمیمی دارد، یعنی شوهرش، به گونه‌ای رفتار می‌کند که مسیحیت را به او معرفی نماید.

سخنان پطرس نباید به هیچ وجه توسط شوهرها به عنوان مجوزی برای رفتار نادرست با زنانشان بکار برده شوند. همانطور که پطرس اشاره می‌کند، شوهرها باید به زنانشان توجه نموده و به آنها اهمیت بدهند (اول پطرس باب ۳ آیه ۷).

در حالی که پطرس به مسئله‌ای خاص اشاره می‌کند - زنان مسیحی ازدواج کرده با شوهران بی‌ایمان - می‌توانیم کمی از کمال مطلوب ازدواج مسیحی را ببینیم: شریک‌های مسیحی باید با حمایت متقابل و یکپارچگی زندگی زلالی داشته باشند، همانطور که از طریق کارهای روزانه خود خدا را عبادت می‌کنند.

۱۹ آوریل

چهارشنبه

روابط اجتماعی

رومیان باب ۱۳ آیات ۱ تا ۷، افسسیان باب ۵ آیات ۲۲ تا ۳۳، اول قرنتیان باب ۷ آیات ۱۲ تا ۱۶ و غلاطیان باب ۳ آیات ۲۷ و ۲۸ را بخوانید. آنچه پولس می‌گوید چگونه با چیزی که پطرس در اول پطرس باب ۲ آیه ۱۱ تا باب ۳ آیه ۷ می‌گوید، تطابق و هماهنگی دارد؟

پولس در چندین موقعیت به بعضی از مسائلی که در اول پطرس باب ۲ آیه ۱۱ تا باب ۳ آیه ۷ مطرح شده‌اند، اشاره می‌کند. آنچه او می‌گوید به طور قابل توجهی با آنچه در اول پطرس آمده است، سازگار می‌باشد. برای مثال، پولس مانند پطرس، خوانندگان خود را ترغیب میکند تا مطیع «اولیای امور» باشند (رومیان باب ۱۳ آیه ۱). حکمرانان توسط خدا انتخاب شده‌اند و باعث هراس درستکاران نیستند بلکه برعکس بدکاران باید از آنها واهمه داشته باشند (رومیان باب ۱۳ آیه ۳). از این رو، یک مسیحی باید «دین خود را نسبت به همه ادا کند: مالیات را به مستحق مالیات و عوارض را به مأمور وصول عوارض بپردازد و آن کسی را که سزاوار احترام است احترام کند و صاحبان عزت را عزیز بدارد» (رومیان باب ۱۳ آیه ۷).

پولس همچنین تأکید می‌کند که زنانی که با شوهران بی‌ایمان ازدواج کرده‌اند، می‌بایست زندگی‌شان الگو باشد تا شاید در نتیجه شوهرانشان به کلیسا بپیوندند (اول قرنتیان باب ۷ آیات ۱۲ تا ۱۶). نمونه ازدواج مسیحی که پولس ارائه می‌دهد نیز از نوع متقابل می‌باشد. شوهران باید زنان خود را دوست بدارند همانطور که مسیح کلیسا را دوست داشت (افسسیان باب ۵ آیه ۲۵). علاوه بر این، او پیشنهاد می‌دهد که برده‌ها می‌بایست از ارباب‌های زمینی خود اطاعت کنند، درست همانگونه که از مسیح اطاعت خواهند کرد (افسسیان باب ۶ آیه ۵).

پولس از اینرو تمایل داشت تا درون مرزهای فرهنگی که از نظر قانونی لازم الاجرا بود به فعالیت بپردازد. او درک می‌کرد که چه چیزی در مورد فرهنگش قابل تغییر و چه چیزی غیر قابل تغییر بود. با این وجود، او در بطن مسیحیت چیزی را مشاهده کرد که به نوعی تحول ختم میشد که جامعه در باره مردم می‌پنداشت. نه پطرس و نه پولس همچون عیسی، به دنبال ایجاد انقلاب سیاسی به منظور اصلاح نظام اجتماعی نبودند. در عوض، تغییر می‌توانست با تأثیر مخمر گونه‌ای که امت خدا در اجتماع خود می‌گذاشتند اتفاق بیفتد. (توسط ویرایشگر اضافه گردید): در باب این موضوع شعر زیبایی از سعدی در ذهن پدیدار میشود که میگوید:

رسید از دست محبوبی به دستم	گلی خوشبوی در حَمّامِ روزی
که از بوی دل‌آویز تو مستم	بدو گفتم که مُشکی یا عَبیری
ولیکن مدتی با گل نشستم	بگفتا من گلی بد بوی بودم
و گر نه من همان خاکم که هستم	کمال هم‌نشین در من اثر کرد

آیات ۷۲ تا ۹۲ باب ۳ غلاطیان را بخوانید. اگر چه این آیات مشخصاً بیانیه‌ای الهیاتی می‌باشد، اما در مورد نحوه ارتباط مسیحیان با یکدیگر به دلیل کاری که عیسی برای ایشان انجام داده است، چه کاربردهای اجتماعی قدرتمندی ممکن است ارائه بدهد؟

۲۰ آوریل

پنجشنبه

مسیحیت و نظام اجتماعی

پولس و پطرس با وجود آگاهی از اینکه سازمان‌های بشری و حکومت‌ها دارای عیب و گاهاً گناهکار هستند، و با وجود تجربیات بدی که از رهبران حکومتی و دینی داشتند، به وضوح مسیحیان نخستین را به تسلیم بودن در برابر قدرت‌های بشری تشویق کردند (اول پطرس باب ۲ آیات ۱۳ تا ۱۷، رومیان باب ۱۳ آیات ۱ تا ۱۰). آن‌ها می‌گویند که مسیحیان باید مالیات بپردازند و در کارهای اجباری مشارکت جویند. مسیحیان باید تا حد امکان، شهروندانی نمونه می‌بودند.

آیات ۲۷ تا ۳۲ باب ۵ اعمال رسولان را بخوانید. رابطه میان اطاعتی که پطرس می‌گوید نسبت رهبران باید وجود داشت (اول پطرس باب ۲ آیات ۱۳ تا ۱۷) و آنچه پطرس و سایر رسولان در واقع در این واقعه انجام دادند، چیست؟

توفیق زود هنگام کلیسای مسیحی منجر به دستگیری پطرس و یوحنا شد (اعمال رسولان باب ۴ آیات ۱ تا ۴). آن‌ها توسط حاکمان، فریسیان و کاتبان مورد بازجویی قرار گرفته بودند و سپس با هشدار سختگیرانه که می‌بایست از موعظه کردن دست بردارند، آزاد شدند (اعمال رسولان باب ۴ آیات ۵ تا ۲۳). ولی طولی نکشید که آنان دوباره دستگیر شدند و در مورد اینکه چرا از دستور رهبران پیروی نکرده بودند، مورد بازجویی و مواخذه قرار گرفتند (اعمال رسولان باب ۵ آیه ۲۸). پطرس پاسخ داد، «از خدا باید اطاعت کرد، نه از انسان» (اعمال رسولان باب ۵ آیه ۲۹).

ما از این سخنان چه حقیقت‌های مهمی باید بدست آوریم؟

پطرس یک فرد ریاکار و دو رو نبود که یک چیز بگوید و کار دیگری انجام دهد. زمانی که مسئله، پیروی از خدا یا انسان‌ها باشد، انتخاب مشخص است. تا آن زمان، مسیحیان باید از دولت اطاعت و حمایت کنند، حتی اگر آن‌ها برای بوجود آوردن موقعیتی برای تغییر اجتماعی تلاش کنند. هنگامی که معنویت در خطر باشد، مسیحیان با نگرش و رعایت قانون باید تغییرات اجتماعی که ارزش‌ها و آموزه‌های عیسی را منعکس می‌کنند ترویج بدهند. نحوه انجام این کار به عوامل مختلفی بستگی دارد، اما یک شهروند وفادار و وظیفه‌شناس بودن به طور خودکار به معنی این نیست که یک مسیحی نمی‌تواند و نباید به دنبال بهبود جامعه باشد.

لاویان باب ۱۹ آیه ۱۸ و متی باب ۲۲ آیه ۳۹ را بخوانید. فرمانی که می‌گوید همسایه خود را همچون خود دوست بدار چگونه می‌تواند شامل نیاز به تلاش برای تغییر باشد در حالی که آن تغییر در واقع می‌تواند زندگی همسایه شما را راحت تر و بهتر کند؟

۲۱ آوریل

جمعه

تفکری فراتر: جنگ قریب الوقوع صفحات ۵۸۲-۵۹۲؛ کلام خدا بعنوان مامن و حفاظ صفحات ۵۹۳-۶۰۲؛ و فصل زمان سختی و دشواری صفحات ۶۱۳-۶۳۴ از جدال

عظیم از مجموعه نگارشهای الن جی وایت را مطالعه کنید.

الن جی. وایت از این نظریه حمایت می‌کند که ادونتیسست‌های روز هفتم، شهروندان خوبی باشند و از قوانین سرزمینشان اطاعت کنند. او حتی به مردم گفت که بصورت پیدا و آشکار و ناپسند از قوانین محلی کلیسای یکشنبه نافرمانی نکنند؛ بدین معنی که اگرچه آن‌ها باید همانطور که خدا فرمان داده است، روز مقدس هفتم سبت را نگه دارند، لازم نیست که عمداً قوانینی را نقض کنند که کار در روز یکشنبه را منع می‌کند. به هر حال، در یک مورد خاص، او به وضوح گفت که ادونتیسست‌ها نباید از قوانین طبیعت کنند. اگر برده‌ای از دست ارباب خود فرار کند، قانون اقتضا می‌کند که برده به ارباب خود بازگردانده شود. او با این قانون مخالفت نمود و از ادونتیسست‌ها خواست که با وجود عواقبی که داشت، از آن تبعیت نکنند: «هنگامی که قوانین بشری با کلام و احکام خدا مغایرت دارد، ما باید با وجود عواقب احتمالی، از دومی پیروی کنیم. قوانین سرزمینمان ما را ملزم به بازگرداندن برده به اربابش می‌کند، اما ما نباید از این قانون تبعیت کنیم و باید عواقب نقض این قانون را بپذیریم. برده داری به هیچ وجه عملی انسانی نیست. خدا ارباب حقیقی او می‌باشد و بشر هیچ حقی ندارد که ساخته خدا را در دست خود بگیرد و ادعای مالکیت آن را داشته باشد.» - شهادتهایی برای کلیسا نسخه اول صفحات ۲۰۱ و ۲۰۲ . (Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 201, 202)

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس، پاسخ‌های خود به پرسش پایانی مطالعه روز دوشنبه درباره این مسئله را مطرح کنید: آیا مسیحیان هرگز نباید از حق خود دفاع کنند؟ همچنین این پرسش را نیز در نظر بگیرید: حقوق ما در واقع چه هستند؟
۲. نمونه‌هایی که در آن تأثیر مسیحیان بر جامعه، نیرویی قدرتمند در بهبود آن بوده است، کدامند؟ از این روایات چه درس‌هایی می‌توانیم بیاموزیم؟
۳. نمونه‌هایی که در آن مسیحیان به جای کمک به تغییر مشکلات اجتماع، تسلیم آن‌ها شدند و حتی به توجیه آن مشکلات کمک نمودند، کدامند؟ از این داستان‌ها نیز چه درس‌هایی می‌توانیم بیاموزیم؟
۴. آیه ۱۷ باب ۲ اول پطرس می‌گوید، «پادشاه را حرمت دهید.» امپراتور آن زمان احتمالاً نرون، یکی از ناپسندترین و فاسدترین مردان بود. این مطلب امروزه برای ما چه پیامی دارد؟ آنچه پطرس در ابتدای آیه نوشته است «همه را محترم بشمارید»، چگونه ممکن است به ما در درک بهتر منظورش، کمک کند؟
۵. آیات ۲۱ تا ۲۵ باب ۲ اول پطرس را در کلاس بخوانید. پیام انجیل چگونه در این آیات گنجانده شده است؟ چه امیدی به ما ارائه می‌دهند؟ ما را به انجام چه کاری فرا می‌خوانند؟ تا چه میزان به خوبی از آنچه در اینجا به انجامش دعوت شده‌ایم، پیروی می‌کنیم؟